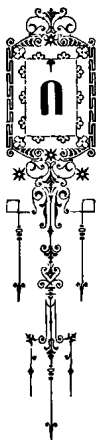

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Մենա ըստով, ամ անցուով,
Ողջիւն ընդ քեզ, մի ամանոր:

Իր նընջեն յովովք ի քուն հանգըստեան,
Ի դաշտն իջնելով մեռելոց խորան,
Գեղեցիկ լուսնոյ մի գիշեր պայծառ,
Այցելու քըննիչ մարդկութեան թըշուառ.
Բարեխառն կլիմայն Դեկտեմբեր՝ ամսոյն
Թէպէտ կը փոխէ զըրնութեանըս գոյն,
Եթէ չեմ խաբուիր դեռ յայս եղանակ,
Ի կամարն երկնից փայլի արեգակ:
Տիեզերք համայն կայր ի լըռութեան,
Կը սպասէր կարծես վըճռոյն կործանման.
Աստղերըն տըրտմած սուգի մէջ էին,
Խաւարեց զիրենք շող պայծառ լուսին:
Ժուռ գալով մինակ ասդին ու անդին,
Աչքերս ինչ տեսնեն դիպուածով մէկ զին.—
Անծանօթ անձինք ծերունիք երկու,
Շիրիմ կը փորեն իրարմէ հեռու.
Մէկը տըրտմութեամբ, աչքերը լեցուած,
Միւսըն երգելով մեծ ձայնը ձըգած,
Կարծես թէ համայն իրենն է աշխարհք,
Աչքերուն դիմաց ամէն մարդ անարգ:
Սիրտըս լի գողով, արիւնս տակնուվրայ,
Մօտեցայ կամաց առջինին սոցա.
Ինչ կ'ընես, ո՛վ մարդ, հարցուցի վախով,
Դողդոջուն ձայնիւ, գոյնըս նետելով:—

- » Իմ ինչ ընելիքս, եթէ աչք ունիս,
 » Կը տեսնես անշուշտ, ինչ կը ստիպես զիս.
 » Մի բըններ, խընդրեմ, գաղտնիքը հոգւոյս,
 » Եւ մի նորոգեր վէրքերըս անբոյժ:
 » Ակամայ ստիպուած 'ի ճակատագրոյն,
 » Գերեզման բանամ' նընջեցեալ տարւոյն,
 » Հատորի սըրտիս մեծ բարերարին
 » Հազար ութ հարիւր ութսուն և իննինս:
 » Սիրտըս կը ցաւի, կը կապուի լեզուս,
 » Արցունքս չի դադրիր տըկար աչքերուս,
 » Ի կորուստ դժժբաղդ մեծ նընջեցելոյն,
 » Յիշատակ բարեաց նոր մեռած տարւոյն:
 » Բարեբաղդ եմ ես թէ այս նոր տարին
 » Ծագէ ինձ պայծառ նըման անցածին.
 » Կը մոռնամ ցաւերս անշուշտ դառնագին,
 » Երկասյրի զինուց վէրքերս կը գոցուին:
 » Բայց ուր ալ դիմեմ, որչափ հառաչեմ,
 » Փախուստ չեմ գտնար և ոչ մէկ դիէն,
 » Զի օրէնք բնութեան պէտք է տեղն երթայ,
 » Ամէն մահազգեաց գերեզման իջնայ »:
 Իրաւունք ունիս, ծերունի բարի,
 Երբ խօսքը լըմընցուց, պատասխան տուի.
 Արարչին երկնից սուր առնուլ ընդդէմ,
 Կ'արգելուն մեղի վըտանդք բազմադէմ:
 Փոխեցի ճամբաս իսկոյն այս խօսքին,
 Երթալու անվախ շիտակ մէկալին,
 Որ ձայնը ձըգած կը փորէր շտապաւ,
 Կարծես թէ գըտածն ըլլար գանձ անբաւ:
 Մոռցայ առաջին վախըս անվընաս,
 Արիւնքս տաքցաւ, ուժ եկաւ վըրաս.
 Որ էր ինձ օրհաս տեսնել կ'ուզէի,
 Եթէ մատնեցայ կամացըս գերի:
 Երբ հասայ մօտիկ ծերունւոյն դիմաց,
 Որ զիս տեսնելով ապշեցաւ մընաց. —
 » Ո՛վ մարդ հողեղէն, հարցուց ինձ խռով,
 » Ի՞նչ կը փընտռես հոս, պատմէ ինձ շուտով:
 » Զե՛ս վախնար մինակ, խոր գիշեր ատեն,
 » Երբ աշխարհ համայն հանգիստ կը նընջեն,
 » Ալցելու ելլել այսպիսի տեղեր.
 » Զե՛ս գիտեր որ հոս կեանքիդ ես եմ տէր:
 » Ահա խոր վիրապ, անդունդ կորըստեան

- » Աչքերուդ դիմաց, զոր քեզ կը բանամ.
- » Աւաղ օրերուդ, թանկագին քրտանց,
- » Դադրեցաւ ջրիկն աղբիւրիդ կենաց... »
- » Գընա՛ այս տեղէն, հեռացիր փութով,
- » Թէ ունիս ընկեր, ընտանիք գորով... »
- » Կը ներեմք քեզի, դուրս ել վրտանգէն,
- » Թէ չես կըշտացած աշխարհքիս համէն :
- » Մոռցիր տեսածներդ, ընդ վայր մի քըններ
- » Մարդկութեան ազդի տըխուր ըրպէներ.
- » Կու գայ ահաւոր ժամը և կենացդ,
- » Պիտի գաս այս տեղ առանց քու կամացդ... »
- » Ունիմ ես անխիղճ քեզմէ մեծագոյն
- » Թըշնամի անհաշտ, կը ճանչնաս և դուն,
- » Ինձի պէս թըշուառ շատեր մընացին
- » Իրեն պատճառաւ մուրացկան յետին... »
- » Իրեն բացեր եմ այս խոր անդունդը,
- » Իրեն փորեր այս կորըստեան վիհը,
- » Կորսուի մըտքէս յիշատակն անգամ,
- » Դըժոխոցն ի խոր, անոր կը խընտամ :
- » Երգեց նոր տարին, խաւարի հինը,
- » Հազար ութհարիւր ութսուն և ինը .
- » Աղէկ որ կընքեց կեանքըն անիծեալ.
- » Կը ծածկեմ սիրով այս վիհը փորեալ :
- » Ողջոյն քեզ սիրոյ տենչալի նոր ամ.
- » Ողջոյն գալըստեանդ, թէ ես բարեկամ.
- » Սըրբէ աչքերուս արցունքըն աղի,
- » Զոր պատճառեց ինձ մեռեալըն տարի :
- » Լաւագոյն էր ինձ իջնել գերեզման,
- » Քան թէ տանջուիլ տարի մը ունայն.
- » Յոյսըս առ Աստուած, նա ինձ մըխիթար,
- » Անիրաւ աշխարհ երբէք չէ արդար » : —
- Գըլլեսն անցածներն, տունըս դառնալով,
- Սիրելոյս դիմաց պատմեցի լիով.
- Անհուն Ստեղծողէս սրբտանց խընդրեցի
- Բարեբաղդ օրեր այս նորեկ տարի :

Հ. ՆԻՍ. ԶԻՅՈՒ